

Landsskatteretten, skatteankenævn eller vurderingsankenævn.

Det er hensigten at organisere told- og skatteforvaltningen således, at forvaltningens drift vil blive ledet af en direktør, der også vil få ansvaret for udøvelsen af den konkrete forvaltningsmyndighed.

Regeringens planer for den fremtidige organisering af told- og skatteforvaltningen er omtalt ovenfor under de almindelige bemærkninger, afsnit 4.1.

Til § 2

Bestemmelsen regulerer Skatterådets kompetence efter denne lov. Skatterådet kan være tillagt kompetence efter anden lov, jf. f.eks. ligningslovens § 9 B om fastsættelse af satser for skattefri befordringsgodtgørelse og skattekontrollovens § 8 D om anvendelse af kontrolmidler.

Efter bestemmelsen har Skatterådet ikke kompetence på toldområdet. Bortset herfra omfatter Skatterådets kompetence som udgangspunkt samme sagsområder som told- og skatteforvaltningens kompetence efter § 1, men Skatterådets kompetence beror i et vist omfang på, at told- og skatteforvaltningen inddrager Skatterådet i kompetencens udøvelse.

Bestemmelsen i stk. 2 skal ses i sammenhæng med forslaget til § 21, stk. 4, hvorefter told- og skatteforvaltningen skal forelægge anmodninger om bindende svar, der er af principiel karakter, for Skatterådet til afgørelse, jf. om dette begreb bemærkningerne til § 21.

Bestemmelsen i stk. 2 gælder ikke kun for bindende svar, men for alle sager, som told- og skatteforvaltningen har kompetence til at afgøre. Muligheden er derfor betinget af, at afgørelsen skal træffes efter en af de love, som Skatterådet efter stk. 1 bistår told- og skatteforvaltningen med at forvalte; det vil sige lovgivning om skat og ejendomsvurdering, men ikke lovgivning om told. Alle sager af denne karakter kan efter told- og skatteforvaltningens konkrete vurdering forelægges for Skatterådet til afgørelse. Det er ikke hensigten, at alle sager af principiel karakter skal forelægges for rådet, medmindre der er tale om bindende svar, jf. § 21, stk. 4. Det er forudsat, at Skatterådets formand og told- og skatteforvaltningen aftaler retningslinier for anvendelsen af denne mulighed for at forelægge sager for Skatterådet til afgørelse. Der må i den sammenhæng tages hensyn til, hvor mange sager Skatterådet kan overkomme at behandle inden for rimelige sagsbehandlingstider.

Hvis told- og skatteforvaltningen forelægger en sag for Skatterådet til afgørelse, skal den pågældende borger efter almindelige forvaltningsretlige principper underrettes om dette skift af afgørelseskompetence,

før Skatterådet afgør sagen, således at borgeren får mulighed for at varetage sine interesser over for rådet.

Efter stk. 3 kan Skatterådet efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen ændre en afgørelse, truffet af et skatteankenævn eller et vurderingsankenævn, der er åbenbart ulovlig. Denne revisionskompetence er styret af ansættelsesfristerne i § 27, stk. 1, nr. 6, jf. stk. 4, og § 33.

Der er tale om videreførelse af Ligningsrådets hidtidige revisionskompetence over for skatte- og vurderingsankenævn, jf. skattestyrelseslovens § 19, men i en meget reduceret form.

Denne revisionskompetence er alene tænkt anvendt i tilfælde, hvor et nævnsmedlem gør Skatterådet opmærksom på en nævnsafgørelse, som den pågældende ikke er enig i, jf. § 7, stk. 5, og § 10, stk. 3, eller en embedsmand, f.eks. i et nævnssekretariat, gør Skatterådet opmærksom på, at nævnet har truffet en åbenbart ulovlig afgørelse.

Hverken Skatterådet eller told- og skatteforvaltningen har efter skatteforvaltningsloven en pligt til at føre et aktivt tilsyn med arbejdet i skatte- eller vurderingsankenævn. Og bestemmelsen giver ikke en borger ret til at klage til Skatterådet over en nævnsafgørelse, som den pågældende er utilfreds med.

Til brug for Skatterådets overvejelser om revision af en nævnsafgørelse kan Skatterådet – eller told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet – indkalde det materiale i sagen, som nævnet ligger inde med, til gennemsyn. Told- og skatteforvaltningen har ikke ret til som tilsynsmyndighed at overvære møder i skatte- eller vurderingsankenævn.

Til § 3

Bestemmelsen regulerer Skatterådets etablering.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 17.

Efter bestemmelsen sammensættes Skatterådet af personer valgt af Folketinget og personer udnævnt af skatteministeren. Ligesom Ligningsrådet skal Skatterådet have 19 medlemmer, hvoraf Folketinget vælger de 6, og skatteministeren udnævner de 13, herunder formanden. 4 af de ministerudnævnte medlemmer skal repræsentere henholdsvis landbruget, industrien eller håndværket, handelen og lønmodtagerne. 4 medlemmer udnævnes efter indstilling fra Kommunernes Landsforening.

Sammensætningen af Skatterådet svarer til sammensætningen af Ligningsrådet.

Efter bestemmelsen medfører faktisk fravær fra rådets møder i mere end 6 måneder fortabelse af medlemskab. Der kan ikke dispenseres fra bestemmelsen.